

Найденъ Герова начело, се свикали на 2 февр. 1854 г. и като събрали помежду си пари за нуждитъ на България, съставили надлежния протоколъ. Тоя протоколъ се започва съ следното характерно встъпление: „Нынѣ избранный Богомъ Великій Государь Императоръ Всероссійскій Николай Павловичъ, покровитель и заступникъ несчастнаго народа болгарскаго, ополчился для возобновленія униженнаго православія въ Турецкой державѣ. По этому и болгарамъ, пребывающимъ въ Россіи, необходимо позаботитись объ угнетенныхъ своихъ братіяхъ и по возможности пособить имъ; 2) Съ этой цѣлю опредѣлили составить между собою сборъ добровольныхъ пожертвованій, котрсыя употребить въ пользу болгаръ съ соизволенія русскаго правительства; 3) Сборъ этотъ составить достояніе всего народа болгарскаго за Дунаемъ и будетъ употребленъ для его нуждъ по обстоятельствамъ; 4) Когда съ Божіей помощію будетъ положенъ конецъ настоящей войнѣ, то необходимо имѣть готовый капиталъ отъ этого сбора для пособія учебнымъ и другимъ заведеніямъ и вообще для разныхъ общепользныхъ дѣлъ; 5) Поэтому рѣшили учредить Настоятельство изъ четырехъ лицъ“ . . . и т. нат.

За настоятели сж били избрани: Ст. Д. Тошковичъ, Н. Хр. Палаузовъ, Н. М. Тошковичъ и К. Н. Пелаузовъ, които при това и положили основа на настоятелствения капиталъ съ лични пожертвования въ различни размѣри. Въ по-нататъшнитѣ точки на учредителния протоколъ се набелязватъ длѣжноститѣ и правата на настоятелитѣ и, най-сетне, въ точка 13-та се казва: За да послужи предприетото дѣло за по-голѣма полза на българския народъ, постановява се да се иска разрешение отъ правителството да се продължи и разшири събирането на помощи и съ течение на времето, споредъ обстоятелствата, да се състави Българско благотворително дружество, цельта на което да бжде да дава помощи на ствѣддунавскитѣ българи за учебнитѣ и други обществени и общепользни заведения и предмети.

Съгласно съ този протоколъ на 9 февр. 1854 г. е било подадено прошение до новоросійския и бесарабски генералъ—губернаторъ съ молба да се утвърди новоучредяваното дружество отъ руското правителство. На 12 мартъ с. г. и. д. новоросійскій генералъ-губернаторъ, генералъ Федоровъ, уведомилъ учредителитѣ, че Императорътъ е изявилъ височайше съизволение върху просбата на одескитѣ българи, вследствие на което министрътъ на вътрешнитѣ работи разпоредилъ до губернаторитѣ и градоначалницитѣ на Новоросійския край и до управляющия